

Falta de confianza en el país

¿POR QUÉ los españoles, por supuesto con catalanes incluidos, tienen tan poca confianza en su país? Es incongruente. Los que configuran y sustentan al país, los que constituyen su población permanente, desconfían de él, con ello, obvio y lógico, los españoles desconfían de sí mismos, se temen a ellos mismos. Es una falta de confianza digna de psicoanálisis. El ciudadano español vive enrocado en una situación de complicada explicación, esa es la deducción que se extrae de una encuesta realizada en diez Estados de la UE. Los españoles son los que menos creen en la organización establecida por ellos mismos mediante una Constitución aprobada por referéndum, Constitución en la que muchos dicen no creer,

lo cual supone que a quienes la votaron también se les ha retirado la confianza. A los referéndums cuando se deroga o se modifica lo que ratificaron, se les dota de fecha de caducidad, son revocables excepto uno, hay que andar con mucho cuidado con éste para que no dé gato por liebre. Los españoles no creen en el Gobierno, ni en la administración de justicia, ni en los políticos, ni en los partidos, ni en los parlamentos, ni en la patronal, ni en los sindicatos, ni en la Iglesia, ni en los bancos, ni en lo revalidado por el pueblo, en nada.

no creen en nada. Con esta falta de fe en sí mismos, los españoles dan la imagen de haber dilapidado la entereza política que ofrecían antes de ZP. Tampoco se cree en la democracia, habrá que pensar en qué otro sistema creer, no hay muchos donde elegir, ¿dictadura? o quizá anarquismo, que

cada uno haga lo que le dé la gana y las leyes sean abolidas, ¡qué barbaridad más cruel! Es el regreso al sistema tribal en que los clanes se auto protegen siempre que el ejercicio de esta auto protección les dé ventaja sobre los demás clanes. No se tiene confianza en las instituciones ni en las estructuras, pero, se pide al Estado más gasto en sanidad, en educación, en protección social, en definitiva, en más bienestar, eso no liga con no creer en el Estado. Se está metido en un desbarajuste cognitivo, los milagros son difíciles que se produzcan sin alimentarlos y para eso es esencial creer y confiar en lo disponible ahora y relegar proyectos estilo cuento de la lechera.

ELS JUTJATS NO ACTUEN AMB URGÈNCIA

DANI PULGAR | Caldes de Montui

Em dic Daniel Pulgar i estic divorciat des de fa 4 anys. Tenim dos filles en comú amb la meva ex, de 9 i 5 anys d'edat. La custòdia la té ella i jo veig a les menors un cap de setmana cada 15 dies.

Ella maltracta psicològicament a les menors segons m'expliquen elles des de ben bé l'inici de la separació. La seva pròpia mare les ha dut al psicòleg per solucionar tot el què els ha dit dolent de mi. El mes de juny de 2012 les menors m'expliquen que els insults i els menyspreus envers elles augmenten i que volen venir a viure amb mi. Procedixo a demanar judicialment la custòdia de les meves dues filles. Un cop iniciats els tràmits, quan la meva ex se n'assabenta, a més dels maltractaments psicològics a les menors, agredeix físicament a la filla gran de 9 anys. La nena m'ho fa saber a mitjans de març de 2013.

Denuncio a la meva ex als Mossos d'Esquadra el dia 11 de març. El dia 12 la menor de 9 anys, declara davant dels Mossos i em demana que es vol quedar amb mi perquè té por de la seva mare. Els Mossos demanen mesures cautelars urgents i ordre d'allunyament al jutjat de guàrdia corresponent.

No demanen declaració (haurien) a la mare de les menors i ho entren directament al jutjat de guàrdia (no ho haurien d'acceptar sense la declaració), el qual ho passa a repartiment i als jutjats d'instrucció. Aquests ho retornen al jutjat de guàrdia al·legant que és un tema urgent i el jutge de guàrdia ha de dictar mesures cautelars urgents. Aquest ho torna a enviar als d'instrucció i així durant més de 5 setmanes.

El 18 de març, realitzo una altra denúncia directament al Jutjat de Guàrdia de la Bisbal d'Empordà on torno a exposar els fets i torno a demanar mesures cautelars urgents.

A dia d'avui, la menor de 9 anys segueix estant a casa meva, a l'espera que un jutge dicti mesures cautelars. Fa un mes que els Jutjats es van passant l'expedient d'un a l'altre i cap d'ells vol tenir la responsabilitat de dictar mesures cautelars o dictaminar de manera urgent la situació.

La mare de les menors m'ha denunciat 4 vegades perquè incompleixo la sentència de divorci, les 4 denúncies són iguals, hem celebrat 3 dels 4 judicis i han demanat condemna en les totes les ocasions sense aplicar el "non bis in idem".

Em trobo davant la situació que la menor té por de represàlies físiques i psicològiques per part de la seva mare i no vol tornar amb ella de cap manera i jo com a pare em veig en l'obligació de protegir-la. Els jutjats de la Bisbal accepten les seves denúncies com a "urgents" i celebren un judici ràpid cada setmana, però ignoren el fet que jo l'he denunciada a ella per haver maltractat a la nostra filla menor d'edat i no fan absolutament res per donar una resposta. Si fos al revés, jo ja seria a la presó.

Avui, dia 19, a les 16:30 s'ha presentat l'escola la meva ex amb Mossos d'Esquadra i després d'estar dues hores intentant-la convèncer i ella negar-s'hi, s'han emportat la meva filla entre llàgrimes en contra de la seva voluntat, negant-se en tot moment a anar amb la mare... si fos al revés ja m'haurien tret la custòdia i m'haguessin ficat a la presó! Però com que es dona, té tota la llei al seu favor!

QUI PAGA (MÉS) MANA...

GERARD BARBANY | Granollers

Estic decebut amb l'"Espiritu de Montjuïc" 2013. Com a fanàtic del motor he de dir que és un acte espectacular, on els amants dels vehicles clàssics ens quedem amb la boca oberta.

M'agradaria molt poder felicitar a l'organització (l'empresa 'Espiritu de Montjuïc') i al Circuit, però no puc fer-ho... El motiu és el següent: Com a assistent amb vehicle clàssic amb l'entrada tipus A, tenia dret a parking interior + entrada general + Volta al Circuit + barbacoa (per cert, molt justeta en proporció al preu de l'entrada). El fet és que abans que els clàssics féssim la volta, també

desfilaven Porsches (que no pagaven entrada...) i Ferraris particulars. El problema es va donar quan, just després que l'últim Porsche particular entrés a pista, ens van tancar la porta als morros, dient-nos que tornéssim a aparcar perquè hi havia hagut un accident a la pista i no podíem sortir. Ens va estranyar molt, però vam fer cas a les seves instruccions, tot i que notàvem certa incertesa o poca confiança en les paraules dels organitzadors. Pocs minuts més tard ens afirmaven que no, que no podríem fer aquesta volta, i que l'única opció que teníem era omplir un full de reclamacions. El més curiós de tot és que mentre ens deien això, podíem escoltar el soroll de com començaven a rodar per la pista els vehicles de la següent cursa programada, que anava amb un retard bastant considerable... Tot ens va semblar molt sospitos, fins que gent de confiança que havia fet la volta amb els Porsche particulars ens van dir, sorpresos, que no havien vist cap accident. Val a dir que hores d'ara la versió que manté l'organització segueix basant-se en aquest accident.

Així que la gran majoria dels qui teníem l'entrada de vehicle clàssic amb volta, vam decidir demanar explicacions sobre els fets. El màxim responsable de l'organització (Sr. Jesús Pozo) ens confirmava l'accident i ens garantia el retorn de l'import de les entrades, després de la nostra insistència, és clar: les seves primeres paraules venien a dir allò de "és el que hi ha" i que la volta no podria fer-se ni a les 7 de la tarda, acabades totes les carreres. Tot això després d'intenses discussions, crits, etc. Aquestes paraules anaven acompanyades d'una certa improvisació i inseguretat que es notaven en la seva manera d'expressar-se, la qual cosa feia que no confiéssim en el que ens deien i haver de ser nosaltres qui reclaméssim aquesta 'promesa' per escrit, juntament amb un full de reclamacions. Finalment, ens va arribar a les mans un full en blanc, on vam apuntar les nostres dades i va adjuntar-hi una fotocòpia de la nostra entrada. Quant als fulls de reclamació m'agradaria comentar que en aquell moment no n'hi havia a les oficines del Circuit de Catalunya (almenys al taulell on reclamàvem), cosa que per llei el Circuit està obligat a tenir-ne. Poca gent es va adonar d'aquest fet, gràcies a l'habilitat d'una de les treballadores del Circuit que ràpidament va buscar al Google el model del full de reclamacions per imprimir-los...

Amb tot això vull reivindicar, en nom de tots els qui es van veure perjudicats, la sensació d'inferioritat que vam sentir el diumenge passat al Circuit. Tinc gairebé 23 anys, no tinc la sort de ser-ne soci, però des dels 5 que assisteixo al Circuit any rere any per disfrutar de tot tipus de curses, tandes, rodar-hi en bicicleta, etc. M'estimo el Circuit i hi seguiré anant, perquè entenc que el problema no prové d'ells, sinó de l'empresa organitzadora 'Espiritu de Montjuïc', però sap molt de greu veure clarament com "qui paga mana". Pels qui no ho sabeu qui paga (i mana) és la FIA (Federació Internacional d'Automobilisme). El diumenge 14 els horaris previstos no anaven gens a l'hora i vaig poder comprovar clarament com la meva simple entrada doble de 52€ no importava en absolut a l'organització, que va preferir quedar malament abans de complotar amb qui, al cap i a la fi, eren els seus clients.

Nota final: El dilluns 22 vam rebre l'abonament de les entrades, tal com ens va prometre l'organització.

GRACIAS, ALCALDE MONRÁS FÉLIX VICENTE | Mollet del Vallès

Quiero decir que hoy estoy muy contento, llevaba tiempo esperando escuchar que por fin se reabre el Casal Sant Jordi, un casal que nunca se debió cerrar. He de reconocer que he sido muy crítico con el señor alcalde en algunas ocasiones, porque pensaba que no conseguiría reabrir el casal. Pero rectificar es de sabios, y como me equivoqué, hoy quiero darle las gracias a Josep Monrás, nuestro alcalde, por haber luchado por que los mayores volvámos a tener este espacio. Ahora sé lo que ha luchado porque nos lo vuelvan a abrir, e igual que le critico cuando lo hace mal, creo que es de recibo felicitarle cuando lo hace bien. Lo dicho, gracias señor alcalde, por preocuparse de los mayores de Mollet.

Cartas al **director**

Envíe sus cartas a pmonja@revistadelvalles.com

